

Jeg synes, at det er brandærgerligt, at Socialdemokraterne og SF ikke ville være med til at sikre, at vi fandt en løsning i forbindelse med Lissabontraktaten, og jeg synes, at det er brandærgerligt, at vi i dag ikke kan nå frem til at sige, at det er det, den danske regering skal arbejde for. Det er den eneste mulige løsning, som det også er blevet tydeligt under debatten i dag. Den eneste langsigtede løsning er en juridisk bindende erklæring, og det er det, vi bliver nødt til at arbejde for.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt finde sted tirsdag den 17. februar 2009.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 73: Forslag til folketingsbeslutning om ordentlige løn- og arbejdsforhold for alle arbejdere, der udfører offentlige bygge- og anlægsopgaver.

Af Karsten Hønge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 16.12.2008).

Kl. 11:38

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:38

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

ILO's konvention nr. 94 fra 1949 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter har til hensigt at imødegå social dumping, samtidig med at den understreger statens forpligtelse som modelarbejdsgiver. Det var godt set af datidens ILO-forhandlere, at verden havde brug for et sådan instrument. De opgaver, der udføres for staten, bør ske under ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Sidste år på ILO's arbejdskonference havde man en særlig drøftelse om konvention nr. 94, efter at ILO havde lavet en grundig undersøgelse af brugen af konventionen verden over. Drøftelsen demonstrerede, at der fortsat er mange steder i verden, hvor man ikke efterlever kon-

ventionen, og at konventionen stadig er meget relevant. Fra dansk side understregede vi på konferencen betydningen af ILO-konvention nr. 94 og vigtigheden af, at den efterleveres.

SF ønsker med sit forslag at understrege, at det ikke bør være en offentlig opgave at bidrage til løntrykkeri. Dette er regeringen og jeg selvfølgelig helt enige i. SF ønsker, at dette skal ske, ved at ILO-konvention nr. 94 om arbejdsklausuler gennemføres ved lov, men her skilles vane-

I Danmark har vi ratificeret ILO-konvention nr. 94 i 1955. Konventionen blev gennemført ved et cirkulære om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter om bygge- og anlægsarbejde, hvor alle statslige myndigheder pålagdes at indsætte arbejdsklausuler i alle offentlige kontrakter. Cirkulæret blev senere fulgt op af en cirkulæreskrivelse fra 1990 med et fornyet pålæg til de statslige myndigheder og en henstilling til kommuner og amtskommuner om ligeledes at indsætte arbejdsklausuler efter samme retningslinjer, som gælder for statslige kontrakter. Helt i overensstemmelse med konventionen har vi pålagt de statslige myndigheder at bruge arbejdsklausuler i offentlige kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, og vi henstiller samtidig til, at kommuner og regioner gør det samme.

I Danmark har vi valgt at lade arbejdsmarkedets parter være hovedansvarlige for løn- og arbejdsvilkår, fordi vi mener, at de er de bedste og nærmeste til at løse denne opgave. Vi har derfor været tilbageholdende med at regulere løn- og arbejdsvilkår ved lovgivning. Arbejdsmarkedets parter kan gøre brug af kollektive kampskridt, når det handler om at opnå ordentlige løn- og arbejdsforhold. Konfliktretten er over 100 år gammel. Den har vist sig at være et effektivt redskab, både når det gælder nationale konflikter, og når det gælder konflikter i forhold til udenlandske arbejdsgivere. Det sidste har vi særlig set eksempler på efter EU-udvidelsen.

Jeg vil gerne understrege, at der i Folketinget fortsat er bred opbakning til den danske model og arbejdsdelingen mellem Folketinget og parterne. Dette er senest kommet til udtryk i forbindelse med håndteringen af Lavaldommen. I december 2007 traf EF-Domstolen som bekendt en afgørelse i den såkaldte Laval-sag, hvor Domstolen kritiserede den svenske brug af kollektive kampskridt i forhold til en udenlandsk arbejdsgiver.

Der blev nedsat et udredningsarbejde, der skulle analysere dommen og behovet for even-